

آهو، سلندر،

طلحک، و دیگران

بِالْمَرْضَى

انتشارات روشنگران و مطالعات زنان

■ تصویر باز می‌شود:

احساد ریخته! بیان؛ پشت دیوار یک شهر. سکوت.

■ تصویر بسته می شود.

■ تصویر باز می شود به: داستان یکم / آهو

روز آفتابی . پیرون جا

- تصویر آب پاک جاری روشن، که نور خورشید در آن افتاده؛ می درخشد.
- تصویر پسر که با ساقه های علف و گلهای خودرو تاجی می سازد.
- تصویر دختر که از میان ساقه ها بالا می آید.
- پسر تاج را به گردن دختر می اندازد؛ دختر دست او را می بوسد.
- دختر و پسر در یک آب تنی نجیبانه در آب.
- دختر سوار بر اسب. پسر افسار اسب را گرفته است و می آورد. سراندای نازک دختر در یاد.

میدانچه . روز . بیرون جا

جلوی خانه‌های گلی و کپرهای نیی همسایه‌ها نشسته‌اند. چند جا دیگهایی روی اجاق‌های هیزم است و دودی در فضا می‌پیچد. بادی آرام لباسها را به تلاطم درمی‌آورد. بچه‌های عور و نیمه‌برهنه دور از جمع در حال بازی‌اند. نوجوان‌ها ایستاده‌اند. مسن‌ترها گوشه و کنار میدانچه روی سنگ یا نمد یا گنده‌ی درخت نشسته‌اند. یکی حصیر می‌باشد؛ یکی طرف پارچه‌های رنگ‌شده در آفتاب آویخته؛ یکی دو تن زیر اجاق‌ها را مواطنند؛ یکی مس می‌ساید.

پیر حب؟!

مادر داماد ساعت گرفته‌اند: ستاره‌ها سعد و نحس دارند. اگر گرهی نیفتد، چهاردهم ماه.

پیر ما شب چهارده کاملتر است البته!

پدر داماد می‌ماند که خان ارباب نه نیاورد.

پیر اصلش همین است؛ که خان ارباب دماغش خوش باشد نه نگوید.

خواهر داماد روی این حرف دارند؛ هر دو شان!
پیر بی‌رخصت ما که نشیدیم!

پدر داماد رخصت سهل است؛ خان ارباب باید عروس را برکت بدهد؛
برکت برای نعمت، برکت برای اولاد!

داماد بی‌حرف پیش!

پیر باید به خدمتش پیشکش ببری؛ گوسفندی یا بزی! یا مرغ و
خرروس؛ و بافته اگر داری!

داماد شما دواسبه می‌روید. گوشتان به من باشد؛ امروز دختر به من
حرفی گفت.

رودکنار . روز . بیرون جا

تصویر دختر.

دختر من خودم برکت دارم!

میدانچه [ذنباله]

حالا دختر هم ایستاده. باد در لباس دختر. یکی برای رفع شورچشمی اسفند به آتش می‌ریزد. پچ‌چهی همه. مادر داماد نگران.

مادر داماد جیرانم، دورت بگردم، لبت را گاز بگیر.

دختر حرف بدی زدم؟

چاه کن [به کناری] مادری گوهر شکم داشته؛ خیرگیش اما به پدر رفته!

پیرو بچگی می‌کنند! نفهمی می‌کنند! بفهمانید که این رسم قدیم است. پدرهای ما همین کردند!

دختر پدرهای شما؛ نه من!

پیر [برآشته] آن که نکرد آواره شد!

دختر آن که نشد در چهارراه باد نشست!

مادر داماد [دلوپس] جیرانم، داغت را نبینم، ملتفت باش.

همسايه خيره سر؛ حرف بد لحنی می‌زند گوئی که ما زنازاده‌ایم!

داماد [به همسایه] آب را گل نکن!

همسايه حرف گفته تیر انگنه؛ حاشا نمی‌توانید!

داماد آتش به هیمه نینداز – [به عروس] تو بدان را گفتی؟

دختر زبانم بُریده اگر گفته باشم. همسایه‌ها من از شما نگفتم. شما به

راه پدران می‌روید، و من هم!

مادر داماد [به دختر] جیرانم، بلاگرداتنم؛ آپت گل اندادته – خوی کرده‌ای